

Jednou v sobotu ráno otevřela Lenka dveře. Na zemi leželo malé ptáčátko. Lenka se na ně podívala zblízka. Ptáček se nehýbal. Pak otevřel zobáček.

„Mami! Tati!“ zavolala Lenka.

Rodiče se objevili ve dveřích. Teď už ptáčátko stálo na nohou.

„Určitě vypadlo z hnízda,“ řekl tatínek. „Zavolám do stanice pro ohrožená zvířata. Řeknou nám, co máme udělat. Ty s maminkou toho chlapíka sledujte.“

„Udělalí jsme to správně,“ řekl tatínek, když se vrátil. „Je dobře, že jsme ptáčka nevzali do domu. Bránili bychom jeho rodičům, aby se o něj postarali. Nejspíš jsou někde poblíž. Čekají, až odejdeme.“

Lenka s maminkou a tatínkem se vrátili do domu a dívali se z okna. „Koukněte! To bude asi jeho maminka,“ zašeptala Lenka. Velký pták do ptáčete jemně šťouchal. O chvíli později vyletěli oba ptáci na nízkou větev stromu.

„Jupí!“ vykřikla Lenka.

*-zdroj: Čteme s porozuměním každý den
(Karen Cardellaová)*